

10; Onun (Allah'ın) âciri; yetlerinden biri de gömlüklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olmasıdır. Şüphesiz bunda bilenler için ibretler vardır. buyurularak, bir taraftan, insanlar arasında sülz konusu olan kültürel, sosyal ve etnik farklılıkların fıtrî/ilahî olduğuna işaret edilirken diğer taraftan da bu farklılıkların, Allah'ın yüceliğini gösteren deliller olduğuna dikkat çekilmektedir. Ayrıca, 1580; 1614; 1593; 1614; 1604; 1618; 1606; 1614; 1575; 1605; 1616; 1606; 1618; 1603; 1615; 1605; 1618; 1588; 1616; 1585; 1618; 1593; 1614; 1577; 1611; 1608; 1614; 1605; 1616; 1606; 1618; 1607; 1614; 1575; 1580; 1611; 1575; 1608; 1614; 1604; 1614; 1608; 1618; 1588; 1614; 1575; 1569; 1614; 1575; 1604; 1604; 1607; 1615; 1604; 1614; 1580; 1614; 1593; 1614; 1604; 1614; 1603; 1615; 1605; 1618; 1575; 1615; 1605; 1617; 1614; 1577; 1611; 1608; 1614; 1575; 1581; 1616; 1583; 1614; 1577; 1611; "Biz her biriniz için bir yol ve bir yöntem kıldık; eğer Allah dileseydi sizi bir tek millet yapardı..." (Mâide, 5/48) âciri; yeti de bu farklılığın yaratılış kanununun gereği olduğuna işaret etmektedir. İnsanları, bir erkek ve dişiden yaratan yüceli Allah, onları farklı şubelere ayırmış ve iradesi doğrultusunda gerçekleştirilen bu farklılığın hikmetini de "İnsan ilişkiler bütünü" olarak âcili yapılabilecek "teâciruf" terimi ile âciliklamıştır. 1610; 1614; 1570; 1575; 1614; 1610; 1617; 1615; 1607; 1614; 1575; 1575; 1604; 1606; 1617; 1614; 1575; 1587; 1615; 1575; 1616; 1606; 1617; 1614; 1575; 1582; 1614; 1604; 1614; 1602; 1618; 1606; 1614; 1575; 1603; 1615; 1605; 1618; 1605; 1616; 1606; 1618; 1584; 1614; 1603; 1614; 1585; 1613; 1608; 1614; 1575; 1615; 1606; 1618; 1579; 1614; 1609; 1608; 1614; 1580; 1614; 1593; 1614; 1604; 1618; 1606; 1614; 1575; 1603; 1615; 1605; 1618; 1588; 1615; 1593; 1615; 1608; 1576; 1611; 1575; 1608; 1614; 1602; 1614; 1576; 1614; 1570; 1574; 1616; 1604; 1614; 1604; 1616; 1578; 1614; 1593; 1575; 1614; 1585; 1614; 1601; 1615; 1608; 1570; "Ey insanlar! Şüphesiz yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık." (Hucurât, 49/13) Aynı âciri; yetin devamında üstünleşme; 1575; 1616; 1606; 1617; 1614; 1575; 1614; 1603; 1618; 1585; 1614; 1605; 1614; 1603; 1615; 1605; 1618; 1593; 1616; 1606; 1618; 1583; 1614; 1575; 1604; 1604; 1607; 1616; 1575; 1614; 1578; 1618; 1602; 1614; 1610; 1603; 1615; 1605; 1618; 1575; 1616; 1606; 1617; 1614; 1575; 1604; 1604; 1607; 1614; 1593; 1614; 1604; 1616; 1610; 1605; 1612; 1582; 1614; 1576; 1616; 1610; 1585; 1612; "Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten çekinmenizdir. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." (Hucurât, 49/13), biyolojik ya da etnik eksanlı farklılıkların Allah katında bir değerinin bulunmadığına işaret etmektedir. Sorumluluk bilinci, Allah'ın koymuş olduğu ilkelere uymada gösterilen hassasiyet olarak âcili yapılabilecek takva; insanın eylem ve söylemlerine, tutum ve davranışlarına yönelen

İnşaatçı, bir unsurdur. Gerçek şu ki dünyamız, renk, şekil, tat, koku, iktidar, güç, zenginlik, bir bahçe misali farklı din, inanç ve kültürlerle mensup kişi veya toplumları barındırmaktadır. Dünya üzerindeki bu farklılıkların yok edilmesi mümkün olamayacağına göre, barış, huzur ve insanca bir yaşam için aynı ortamı paylaşan farklılıkların birbirlerine saygı göstermesi, birbirlerinin farklılıklarına tahammül etmesi zorunludur. Bu nedenle ağıımız insanı, birey ve toplum olarak, karşılıklı saygı ve hoşgörü; her;evesinde bir arada atışmadan, barış içinde yaşamının gereğine inanmalı ve bir şekilde bunun yolunu bulma gayreti içinde olmalıdır. Şurası da bir gerçek ki, bu inanç, insanlık içinde lüksten bir zorunluluktur. İnsanlık, artık tarihin derinliklerinde kalması gereken etnik, siyasal ve din eksenli atışma kültürlerine iltifat etmemelidir. Zira bu tür atışmalar, geçmişte olduğu gibi günümüzde de insanlığa hiçbir fayda sağlamamaktadır. Bu tür atışmaların galibi, dşmanlıktır, kandır, güç, zaf, şiddettir, terör. Tarihsel tecrübe ve birikimler göstermektedir ki, hiçbir atışma bölgesel düzeyde kalmamaktadır. Sorumluluğunun bilincinde olan insanlar, şiddet ve vahşetin kurbanının kimliğine ve gerçekleştirdiği coğrafyaya bakmaksızın, hemen erdemin, barışın, hoşgörü; n mağlup olduğunu; aresizlik içinde iliklerine kadar hissetmektedir. Hemen her gün yazılı ve görsel basında, yakın ve uzak evremizde; rd;ğ; m; z ve y; zlerce insanın kanının aktığı, masum yavruların vahşete kurban olduğu sahneleri, vicdan sahibi her insan; z; nt; ve endişeyle izlemektedir. M; şahede edilen bu tablolardan sonra, ister istemez merhamet ve hoşgörü;, saygı ve sevgi, akıl ve vicdan, acaba insanlığın ilgi alanından; ıkıyor mu? Sorusu sıkça beyinlerimizde yankı bulmaktadır. Sonuç olarak farklılıklar, Rabbimizin varlığının bir delilidir. Bu gerçeki değiştirmeye hiçbir kimsenin gücü yetmez. Bu itibarla; zelde M; sl; manlar genelde de insanlık inanç, d; ş; nce veya bazı etnik m; lahazalarla parçalanmamalıdır. Hangi inanç ve d; ş; nceye mensup olursa olsun insanlık, tarihsel tecrübe ve birikimlerden de istifade ederek "teki" olarak nitelendirilen birey ve toplumlarla barış, saygı ve hoşgörü; içinde yaşamının zarurefine inanmalı ve bu uğurda gayret sarf etmelidir. Dr. Yaşar YİĞİT

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)